

rarum & scrupulorum XLV. Adeo ut verus non sit Panegyristes, qui olim dixit, Solem hinc tantum non occidere, sed præterire & Horizontem stringere, ex Taciti autoritate scilicet, quod extrema & plana terrarum humili umbra non erigunt tenebras. Sed verior Plinius ex vera ratione, ubi agit de longissimis diebus pro inclinatione circuli Solaris ad Horizontem. Longissimi, inquit, dies sunt in Italia horarum quindécim, in Britannia septemdecim; ubi æstate lucida noctes, haud dubie re promunt id quod ratio cogit credi; Solstitii diebus accedente Sole propius verticem mundi, angusto lucis ambitu, subjecta terre continuos dies habere senis mensibus, noctesque è diverso ad brumam remoto.

Cæterum in hoc tractu extremo, quem in Ortum Ptolemæus longius projicit, cum in Septentriones feratur, (quo nomine Rogerus

Baconus in suo Geographia eum olim notavit) Tacitus dixit *immensum & enorme spatium procurentium terrarum velut in cuneum tenuari*, tria procurunt à priscis Scriptoribus memorata Promontoria Berubium nunc Vrdehead, juxta Berns-^{Berubium.} wale viculum, & Vvredrum, nunc Dunsby, alias ^{Vvredrum.} Duncans-bay, quod remotissimum Britanniae promontorium existimatur. Orcas tamen è regione insularum Orcadum insularum omnium ultimum constituit Ptolemæus, quod vulgo nunc Hoyburne dicitur, Ptolemæo etiam Tar-^{Tarvedrum.} vedrum, & Tarvisium, quod nomen, si mea non fallit conjectura, invenit eò quod Britanniam finit. *Tarvus* enim Britannice finiendi significationem habet, cum quo & nos huic ^{Tarvus.} libro finem imponamus. De Orcadibus & Hebidibus sive Hebidibus & Shetlandia suo loco dicturi.

